

talte jo tillige, at nu var Bordet dækket, nu gjaldt det om at spise, mens Maden var paa Bordet. Ja, det ærede Medlems Parti har jo altid haft en god Appetit, og jeg kan godt forstaa, at de vil tage for sig af Retterne, naar Maden er paa Bordet, især naar det er en saa velsmagende Ret, der er sat frem. Derimod kan jeg mindre forstaa, at det ærede Regeringsparti ogsaa er saa ivrigt til at tage for sig af den Ret, som nu er serveret. Den højtærede Konseilspræsident citerede et Par gamle Verslinier: „Den danske Bonde sidder nu i Folkets Raad med Ære“. Det er rigtigt, men det er jo et Spørgsmaal, om den danske Bonde vil sidde der i samme Antal, naar den højtærede Konseilspræsident faar gennemført sit Forslag. Det er meget godt, naar man sidder ved et Bord, at man er saa høflig og rejser sig og beder en anden, som træder ind, om at spise med. Men det vilde være kedeligt, om de, der blev indbudt til at tage Del i Maaltidet, til sidst skulde fortrænge Værten af Stuen.

Frijs: Den højtærede Konseilspræsident har rettet det Spørgsmaal til mig, hvorledes jeg stod og fremtidig vilde staa i dansk Politik. Det følger sig saa mærkeligt, at jeg kan svare den højtærede Konseilspræsident og det ærede Medlem fra København (Brandes), der rettede samme Spørgsmaal til mig, under eet. Det ærede Medlem fra København skrev sin første Rigsdagskronik i Aar under dette Motto: Ordene binder. Det ærede Medlem havde saa fuldstændig Ret, det har han faaet det eklatanteste Bevis for under denne Sag. Ordene binder. Der var en Gang et Venstreministerium, som den nuværende Konseilspræsident ogsaa havde Sæde i, hvor Ordene ikke bandt paa den Maade, hvor man havde samme Syn paa det, som en nuværende fransk Minister saa godt har udtrykt i de Ord, at Tingene tegner sig anderledes, naar man ser dem nede fra Sletten op imod Bjerget, end naar man ser dem oppe fra Bjerget ned imod Sletten. Saaledes har det ikke været denne Gang. Denne Gang har Ordene bundet. Det ærede Medlem fra København skrev intet i sin Artikel om en anden Ting, der binder, og som jeg er overbevist, at han lige saavel som jeg finder er bindende, nemlig Betegnelsen. Det ærede Medlem, med hvem jeg ganske sikkert i mange og væsentlige Punkter i dansk Politik ikke er helt uenig, ved meget godt, at mellem os findes der en Kløft, en Betegnelsernes

Kløft, som heldigvis ikke er saa bred, at vi ikke kan tale over den, men som det er ham som mig ganske umuligt at overskride. Det er denne Kløft, der for Øjeblikket findes mellem Regeringen og mig, netop gennem Forbindelsen mellem det ærede Medlem fra Københavns Parti og et andet Parti. Det ærede Medlem, som i Gaar gav den højtærede Konseilspræsident en saa absolut Absolution for alle tidligere begaaede Synder, som kastede en Kærlighedens Kaabe over dem, bandt ham ganske sikkert med stramme Baand. Konseilspræsidentens Bevægelsesfrihed er derefter ganske overordentlig indskrænket. Jeg kan sige den højtærede Konseilspræsident, at skulde han finde de Baand saa stramme, at han ønskede at løse dem, saaledes at den Kløft, som nu findes imellem os, ikke længere var til Stede, vil han altid finde mig der, hvor han har haft mig hidtil.

Estrup: Naar den højtærede Konseilspræsident fremkom med en Beskyldning mod mig for at have fremkaldt Brugen af de ikke velsete provisoriske Love — saaledes forstod jeg ham —, vil jeg dog gøre ham opmærksom paa, at denne § 25, som han i øvrigt ikke har hørt mig anbefale eller rose, er taget lige og bogstavret ud af den af ham saa beundrede 5te Juni-Grundlov. § 25 i Forfatningen af 1866 er fuldstændig enslydende med § 30 i Grundloven af 5. Juni. Jeg synes nok, han derigennem maatte kunne forsones sig lidt med, at man bruger denne Paragraf, naar det bliver en paanødet at skaffe en Udvej fra Modsætningen, mellem de to Tings Beslutninger om store Sager. Det er en Bemærkning, som jeg tror mig berettiget til at gøre, og jeg fordrer, at den højtærede Konseilspræsident godkender den Betragtning, jeg her har gjort gældende. Forfatningen af 1866 har ikke opfundet § 25, den er, som mange andre Bestemmelser, arvet fra 5te Juni-Grundloven. Jeg kan sige med eet Ord, at hvad der findes forandret fra 5. Juni-Grundloven, indskrænker sig i alt væsentligt til kun at angaa Landstingets Sammensætning og Valgene til Landstinget. Det var netop et af Vilkaarene, at 5. Juni-Grundlovens Venner fik hele Loven, dermed ogsaa § 25, uforandret imod at tillade, at der blev gjort en saadan Forandring i Sammensætningen af Landstinget, at Rigsdagen kunde anses for at være brugbar som Eneherre over alle Landets Anliggender i Repræsentationen. Det er Forholdet, og intet andet.